

Psalm 31

1 *Voor de verduurder.*

Deun.

Van David.

2 In Jou, Wezer, schuil ik,
in eeuwigheid schaam ik mij niet,
in jouw bewaring laat Jij mij ontglippen.

3 Neig naar mij jouw oor,
red mij snel.

Wees mij de rots van mijn verweer,
het burchthuis van mijn bevrijding.

4 Ja, mijn klif en mijn burcht ben Jij
en omwille van jouw naam leid Jij mij en loods Jij mij.

5 Trek Jij mij uit het net dat zij mij verstopten,
ja, Jij bent mijn wering.

6 In jouw hand kommer ik mijn tocht,
Jij koopt mij af, Wezer, hechte Macht.

7 Ik schuw wie bij waanlucht waken
en ik veilig mij bij Wezer.

8 Juichen zal ik en mij verheugen in jouw gunst,
Jij die mijn gebogenheid ziet,
de benauwingen van mijn ziel voelt

9 en mij niet in de hand van de vijand sluit,
mijn voet in de breedte stelt.

10 Begenadig mij, Wezer, ja, benauwd ben ik,
flets van grieving mijn ogen, mijn ziel en mijn buik.

11 Ja, mijn leven eindt in droefheid
en mijn jaren in klagen.

In verwringing struikelt mijn kracht
en flets is mijn gebeente.

12 Voor al mijn benauwers wees ik hoon
en voor mij omwonenden uitermate
en beving voor wie mij voelen,
wie mij buiten zien waggelen heen van mij.

13 Vergeten als een dode uit het hart
wees ik als een sneuvelend vat.

- 14 Ja, ik hoor het gefluister van velen,
vreselijk mij omringend.
Wijl zij vemen tegen mij bijeen,
zijn zij van plan mijn ziel te nemen.
- 15 En ik veilig mij bij Jou, Wezer,
ik zeg: 'Mijn Machtige Jij.'
- 16 In jouw hand zijn mijn tijden,
red mij uit de hand van mijn vijand en van mijn vervolger.
- 17 Laat lichten jouw gelaat over jouw knecht,
bevrijd mij in jouw gunst.
- 18 Wezer, niet schaam ik mij,
ja, ik roep Jou.
Schamen zich de doemenden,
verstillen in de woestenij,
- 19 verstommen lippen die bedriegen,
sprekend over een bewarende,
verwrikt van trotse verguizing.
- 20 Hoe veel jouw goed,
dat Jij koestert voor wie Jou schromen,
Jij wrocht voor wie schuilen in Jou
aardelingzonen beduidend.
- 21 Jij verbergt ze in het verborgene van jouw gelaat
bij de bende van mannen,
Jij koestert ze in de hut
bij de strijd van tongen.
- 22 Gezegend Wezer,
ja, zonderbaar is mij zijn gunst in een benarde stad.
- 23 En ik in mijn deinzen zei:
'Weggehakt ben ik uit jouw ogen beduidend.'
Maar Jij hoorde mijn vergenadigende stem
in mijn kreunen om Jou.
- 24 Verknocht je met Wezer, al zijn gunstelingen,
Wezer die hechten behoedt
en met overdaad vernoegt wie trots maakt.
- 25 Stevig je en stoer zij jullie hart,
al wie Wezer wachten.